Suure-Jaani linna,
Suure-Jaani valla
ja
Olustvere valla
ajaleht

Nr. 3 (36)
Märts 2003

LEOLE

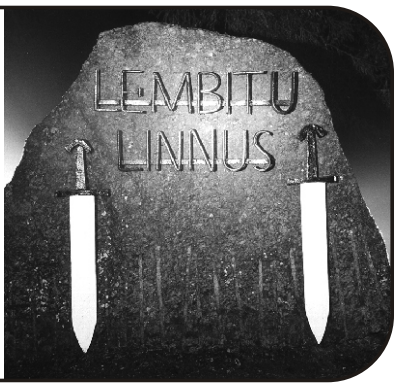

MÄRTS
Anno Domini 2003

Siin ta siis ongi - märts. Esimese kevadelõhna kuu. Varsti *ta* tuleb.

Kevadlõhnadele lisaks on märts vastakaid emotsioone esile kutsuvate tähtpäevade kuu: on emakeelepäev ja leinapäev, on vastla- ja paastumaarjapäev, on kevade "ametlik" algus ja üleminek suvisele ajale. Suure-Jaani kandis on sellel kuul sündinud kaks suurkuju-kunstnikku: Johann Köler ja Paul Kondas.

Vastlapäeva kommetest vast tuntuimad on seajalgade söömine, vurride tegemine ja liu laskmine, et linad pikad kasvaksid. Viljandi kandis räägiti, et vastlapäeval ei tohi tööd teha - õnnetus tuleb majja. Kolga-Jaanis oli komme, et vastlaõhtul lõikasid tüdrukud juukseid ja läksid nendega metsa. Mets pidi kõrgete puudega olema, siis kasvavat tüdrukute juuksed ilusad pikad. Aga Suure-Jaanis võis sel päeval ka oma tulevast pruuti või peigmeest näha: tuli vaid õhtul seajala kondid villase koti sisse panna, selga võtta ja üksinda, teiste teadmata, toa peale viia.

Paastumaarjapäeval sai Suure-Jaani naisterahvas selle eest seista, et võiõnn hea oleks. Selleks tuli valge rätik ja põll ette panna. Kolga-Jaani mehed aga said sel päeval kalasaagi eest hoolitseda: tuli sel päeval kalapüügiriistu liigutada või västraga heinakuhja või mõne muu suurema asja sisse lüüa. Paastumaarjapäev oli veel selleks piiriks, pärast mida enam õhtuti toas tuld ei tohtinud üles võtta. Kui õhtuti veel lampi põletada, tulla halb rukki aasta. Ja kui ei taha, et kanad liiga palju rehitsevad, siis ei tohi maarjapäeval põrandaid pühkida.

Kaunist kevadet kõigile!

Leili Kuusk
leili@suure-jaani.ee

Naisteklubi "Mari"

alustab viiendat hooaega. Juba paar aastat enne "Mariks" nimetamist kohtusid naised korra kuus: toimusid loengud psühholoogiast, tervishoiust, hingehoiust ja muust.

Nõukogude ajal polnud kahjuks sedalaadi seltsitegevus soositud, seltsid likvideeriti, seltsimaja nimetati ümber kultuurimajaks. Kultuurimaja alluvuses alustasid tööd ringid, mille tegevus muutus tunduvalt pealiskaudsemaks. Naised kohtusid käsitööringis, kodukultuuriringis,... Seal õpiti küll üht-teist uut, aga sootuks teises vaimus.

Ajaloost on teada, et Suure-Jaani Naisselts loodi Eesti iseseisvusaja algupoolel. See oli suuremaid ja aktiivsemaid naisseltse ümbruskonnas. Kahjuks pole teada täpset asutamisaastat, kuid ilmselt toimus tegevus samuti, et esmalt kohtuti üritustel ning seejärel otsustati alles selts luua.

Selts korraldas kõne- ja vaidlusõhtuid, mitmesuguseid kursusi enesetäiendamiseks. Seltsi esinaine oli V. Kaasik, juhatuses töötasid pr. Lepik, pr. Jürisson, prl. Rebane, prl. Kulbas.

Lisaks Naisseltsile, oli veel Perenaisteselts, millest on säilinud foto, kuid muud andmed puuduvad.

Jüri Kuum kirjutab raamatus "Lembitu vaim":

"Tartu Naisselts, mis asutati 1907. aastal **Suure-Jaanist pärineva Marie Reimani** (1878-1963) aktiivsel tegevusel, on esimene eesti naiste koondis, millega Tartut peetakse Eesti naisliikumise hälliks. Ta edendas eesti rahvuslikku ideoloogiat, kodukultuuri, käsitööd jm."

Kas ei puuduta see kaudselt meidki? Vähemalt meie klubi nimi "Mari" on küll igati põhjendatud. Võib-olla peaks lisama veel "e"?

Siinkohal on hea võimalus küsida, kas kellelgi lugejaist on mingeid andmeid tolleaegse Suure-Jaani Naisseltsi tegevuse kohta? Või meenub midagi mõne nimega seoses? Mis ameteid need aktiivsed naised pidasid, mis on nende eesnimed jne. Palun kõigest kindlasti *maridele* teada anda!

Tõepoolest on ajaloost väga palju õppida.

Kui hoogsalt hakkasid eestlased ärkamisajal erinevaid seltse looma. Suure-Jaani oli sel alal üks aktiivsemaid. Aktiivne seltsielu aitas kaasa Lembitu vaimu ja ideoloogia levikule, eestluse mõtte selgitamisele, samas isegi majanduselu korraldamisele. Lembitu vaim väljendus tugeva aatelisuse ja rahvusliku meelsusena kultuurielus, kunstis.

Tänu tugevale ühistegevusele oli vabaharidus Suure-Jaanis eriti kõrgel järjel. Ega asjata pole Suure-Jaanit omal ajal rahvariigi pealinnaks kutsutud.

Taas oleme olukorras, kus on tarvis ärgata. Nõukogude aeg lubas meile piisavalt kaua "meeldivat äraolemist"- polnudki tarvis ise mõelda. Läbi meelelahutusliku tegevuse oli eriti kaval inimeste "ajusid loputada" priid laulupeole sõidud, praktiliselt tasuta teatri-, kontserdi-, kinopiletid jne. Nüüd peaksime juba teadma, et "tasuta lõunaid" pole olemas...

Õnneks on see aeg ammu möödas, kuid meie pole päriselt veel unest ärganud! Ärkame siis! Mõtle, mida Sina saad ja oskad teha! Ütle välja oma arvamus, see ei pea olema sama, mis teisel, sest Sina oled ju Sina. Ära oota, et teine teeb, ütleb, korraldab, vastutab. Erinevad arvamused on vajalikud, sest need panevadki asjade üle sügavamalt järele mõtlema. Tule, osale, tee ettepanekuid, vastuta!

Eda Saaremets
"Mari" perenaine

Olustvere maksumaksjate TOP 10

Eesti Vabariigi 85. sünnipäeva eelõhtul, 23. veebruaril olid Olustvere lossi väiksesse kaminasaali pidulikule vastuvõtule kutsutud Olustvere valla kümme parimat maksumaksjat. Pingerida koostati Maksuameti 2002. aasta andmete põhjal. Olustvere vallavanemal Are Aual ja volikogu esimehel Arnold Pastakul oli sellise ettevõtmise idee juba varem meeles mõlkunud, kuid siiani ei avaldanud Maksuamet selleks vajaminevaid andmeid.

Kõige rohkem üksikisiku tulumaksu oli Olustvere vallale laekunud Hillar Aarelaidilt, temale järgnesid: Aare Ansmitt, Siiri Laisaar, Talis Kink, Ahti Akel, Viljar Laan, Marek Vridolin, Mati Tõnisson, Erki Tarto ja Kersti Kulla. Kõik tunnustuse pälvinud said sooja käepigistuse saatel klaasi alla raamitud tänukirja ja keraamilise kogumispõrsa, kus seemegi sees. Arnold Pastak tänas noori, kes on läinud mujale raha teenima, kuid on endiselt Olustvere valla kodanikena kirjas ja annavad laekuva üksikisiku tulumaksu näol koduvalla arengusse oma kaaluka panuse. Veinipokaalide kõlina saatel lasti hea maitsta lossi kokkade poolt valmistatud hõrgutistel, mis ilmselt ei oleks külmaks jätnud isegi tõelisi gurmaane.

Hämmastav oli tõdeda, et vaid mõned nimetatud inimestest töötavad Viljandimaal. Enamus neist elab-töötab Tallinnas. Samas üllatas kohalike *rahajõmmide* puudumine pingereast. Võib-olla mõne jaoks ülekohtuselt, kuid paratamatult asus peas keerlema ütlus: "Ega ausa tööga rikkaks ei saa ...". Are Aua lausutud sõnad: "Sellise TOP 10-ne põhiiva ongi selles, et ehk hakkavad suured rahamehed ka ükskord maksusid maksma", kinnitasid minu mõttekäigu õigsust.

Jaanus Siim

FOTO: Jaanus Siim

Artur Kapp 125

27. veebruari õhtul tähistati Suure-Jaanis Rahvusvahelise Artur Kapp'i Ühingu eestvõtmisel helilooja 125. sünniaastapäeva. Kohvikusse "Arturi Juures" oli kogunenud päris palju muusikahuvilisi ja hulganisti neidki, kel meistrist isiklikke mälestusi.

Oma kokkupuudetest värvika isiksusega rääkis muusikateadlane Johannes Jürisson. Lausa anekdootidena tunduvatest juhtumistest pajatasid Helgi Karolin, Virve Reiman, Ludmilla Reimaa ja Uno Jürisson. Johannes Jürisson märkis, et Eestis ei saa ükski väikelinn Suure-Jaani muusikatraditsioonide vastu. Nagu selle väite kinnituseks improviseeris klaveril noor pianist Mait Jüriado, kes alustas oma haridusteed Suure-Jaani Gümnaasiumis, nüüd õpib aga Tartus Heino Elleri nimelises Muusikakoolis kompositsiooni. Ettekandele tuli kaks Mait Jüriado poolt Uno Sikemäe sõnadele kirjutatud laulu: "Tagasi koju" ja "Tere, Suure-Jaani". Laulis Riina Mankin. Kõlas ka Artur Kapi muusika.

Sel aastal tähistatakse veel Joosep Kapi 170., Eugen Kapi 95. ja Villem Kapi 90. sünniaastapäeva.

OMAVALITSUSTES

Suure-Jaani Linnavolikogu
26.02.2003
Loeti teist korda Suure-Jaani linna 2003. aasta eelarvet tulude-kulude üldmahus 13 440 000.- krooni;
võeti vastu Suure-Jaani linna põhimääruse redaktsioon, lasteaia "Sipsik" arengukava aastateks 2003-2005 ja piletimajanduse korraldamise eeskiri;
otsustati korraldada käesoleval aastal konkurss "Lilled linna" ning kinnitati selle juhend;
algatati Suure-Jaani järve kalda osa detailplaneering;
kehtestati kvartali nr 42 osa-ala (Aia tn 4, Aia tn 6a ja Aia tn 6) detailplaneering;
kehtestati Suure-Jaani Gümnaasiumi pedagoogide palgamäärad. Tagasiulatuvalt 1. jaanuarist on kõrgharidusega ja normkoormusega õpetajatel järgmised palgamäärad: nooremõpetajal 5350.-, õpetajal 5710.-, vanemõpetajal 6490.- ja õpetaja-metoodikul 7870.- krooni kuus, millele lisandub tasu klassijuhatamise eest;
otsustati muuta osaühingu Suure-Jaani Hooldus põhikirja, lisades sinna täiendava tegevusalana kinnisvara arendamise ja haldamise;
otsustati määrata osaühing "Suure-Jaani Hooldus" ehitatava Suure-Jaani Gümnaasiumi juurdeehituse ehitustööde tellijaks.

Suure-Jaani Linnavalitsus
03.02.2003, 10.02.2003, 17.02.2003 ja 25.02.2003
Väljastati kauplemisload osaühingutele Laine Apteek ja M. P. Elekter, Suure-Jaani postkontorile ning järgmistele füüsilisest isikust ettevõtjatele: Auli Õnne-Vainaru, Aime Elts ja Evi Maisalu;
määrati sotsiaaltoetusi kokku 965.- krooni kolmele isikule;
tühistati aktsiaseltsi Rinder avalduse alusel linnavalitsuse korraldus neile ajutise ehitise paigaldusloa väljastamise kohta;
väljastati ajalehele Sakala kesklinna reklaami paigaldamise luba;
pikendati Lembitu pst 48 ärihoone laiendamiseks väljastatud projekteerimistingimusi;
kinnitati väikelinnade talimängudel osaleva võistkonna koosseis;
määrati hooldaja ühele raske puudega isikule;
määrati kuuetelistkümnele perele toimetulekutoetust kokku 20698.- krooni.

Suure-Jaani Vallavolikogu
19.02.2003
Suure-Jaani valla 2003.a eelarve esimene lugemine;
Muudeti Suure-Jaani valla põhimäärust;
Kehtestati isikliku sõiduauto ameti- ja töösõitudeks kasutamise kulude hüvitise maksmise tingimused ja hüvitise piirmäärad;
Muudeti Paala rahvamaja põhimäärust;
Muudeti Suure-Jaani valla eelarve koostamise, vastuvõtmise, täitmise ja muutmise korda;
Taotleda valla munitsipaalomandisse Õpetajate maja ja Olustvere tee 6 elamu alune ja teenindav maa;
Hinnati Saki elumaja maareformi seaduse paragrahv 6 lõike 3^1 tähenduses;
Delegeeriti ehitusseadusest tulenevad kohustused Suure-Jaani Vallavalitsusele;
Kehtestati Päraküla küla kvartal nr 6 ja Suure-Jaani linna kvartal nr 46 osa detailplaneeringu Suure-Jaani valda jääv osa;
Taotleti Eesti Vabariigi Põllumajandusministeeriumilt Reegoldi (Säde) elamu Suure-Jaani valla omandisse;
Vee erikasutuseks anti nõusolek OÜ Suure-Jaani Sumele;
Alt-Rimmi elamu krt nr 4 tunnistati sotsiaalkorteriks:

Suure-Jaani Vallavalitsus
11.02. 2003
Madis Lepajõele tagastati õigusvastaselt võõrandatud maa;
Rein Türnerile erastati vaba põllumajandusmaa nr 59, Lepanoti kü Navesti külas ja vaba põllumajandusmaa nr 49, Vanajõe kü Navesti külas;
Raivo Zirnaskile erastati vaba metsamaa nr 110, Mehu kü Kibaru külas ja vaba metsamaa nr 178, Jupi kü Kootsi külas, Pille Hendriksonile erastati vaba metsamaa nr 175, Rebase kü Vihi külas, Vilma Vallasele erastati vaba metsamaa nr 195, Liini kü Võhmassaare külas, Jüri Lemberile erastati vaba metsamaa nr 179, Riba kü Taevere külas;
Luite kinnistu jagamisel tekkivate katastriüksuste nimedeks määrati Luite ja Jakobi ning sihtotstarbeks maatulundusmaa;
Õigusvastaselt võõrandatud vara eest määrati kompensatsioon Eesti Kaitseliidu Sakala Malevale;
Reimo Ehrsteinile väljastati projekteerimistingimused Piirioja kinnistule puurkaevu projekti tellimiseks;
Kasutusluba anti Vanaõue puhkebaasi peahoone teisele korrusele ja juurdeehitusele ning Altvälja m/v koosseisu kuuluvale keldrile;
Ehitusluba anti üksikelamu ehitamiseks Lepakose-Veski maaüksusele Kootsi külas;
Kauplemisluba väljastati Sürgavere postkontorile;
Puudega inimestele seati hooldus ja määrati hooldaja;
Suure-Jaani vallale kuuluv sõiduauto Volvo 460 GL müüdi Toomas Reimusele;
Vihi postkontorile ei väljastatud kauplemisluba nõuetekohase taotluse esitamata jätmise tõttu;
Sürgavere Põhikooli õpilast Anu Pähna premeeriti vene keele olümpiaadil saavutatud I koha puhul 500 krooniga;
Saratovi elamu anti Inna Umalale kasutamiseks;
Vaadati läbi Suure-Jaani valla 2003.a eelarve ja esitati see Suure-Jaani Vallavaolikogule läbivaatamiseks;
Esitati isikliku sõiduauto ameti- ja töösõitude kasutamise kulude hüvitise maksmise tingimused ja piirmäärad kehtestamiseks vallavolikogule.
21.02. 2003
Arutati OÜ Suure-Jaani Sume ettepanekut abonenttasu kehtestamiseks;
Urmas Lepikule kuuluva majavalduse nimeks määrati Koosu;
Suure-Jaani vallaeelarvesse laekunud vahenditest määrati toimetulekutoetust 46151 krooni üksi elavatele isikutele ja perekonnale, kelle kuu netosissetulek on alla kehtestatud toimetulekupiiri;
Puudega inimesele seati hooldus ja määrati hooldaja;
Raivo Hillermaale tagastati õigusvastaselt võõrandatud Mäekarru kü Karjasoo külas ning Raili Juntunenile Leebiku kü Arjadi, Põhjaka ja Lahmuse külas;
Urmas Lepikule erastati Koosu kü Võhmassaare külas;
Mikk Reierile erastati vaba metsamaa nr 82, Peetrimetsa kü Reegoldi külas;
Mati Tõnissonile, Marta Paasile, Helje Aasavile ja Jaani Müülile määrati kompensatsioon õigusvastaselt võõrandatud vara eest.
27.02.2003
Puudega inimesele seati hooldus ja määrati hooldaja;
Kaja Lutsiuse avalduse alusel tunnistati kehtetuks Suure-Jaani Vallavalitsuse 29.05.2000.a. korralduse nr 112 "Hoolduse seadmine";
Määrati Hendrik Pilkesile kuuluval Taavi Puu kinnistul olemasoleva hoone rekonstrueerimiseks projekteerimistingimused;
Helin Kaljurannale anti kasutada sotsiaalkorter, mis asub Alt-Rimmi elamus Päraküla külas.

Olustvere Vallavalitsus
Kinnitati toimetulekutoetuse saajate nimekiri;
Määrati hooldajad;
Anti nõusolek maa ostueesõigusega erastamiseks Meelis Soomets'ale Kasemäe mü. Jaska külas;
Õigusvastaselt võõrandatud maa tagastati Aino Männamaa'le Vana Miiska mü. Ülde ja Mäeküla külas;
Väljastati kauplemisluba Olustvere Apteegipunktile;
Määrati teenindamiseks vajalik maa Järve 19 Verner Toots Olustvere alevikus;
Lubati Oskar Noorkõiv'ul tellida tähetorni hoone ehitusprojekt vastavalt ehitise projekteerimistingimustele.

Kui ma Seltsimaja uksest sisse astusin ...

1. veebruaril, laupäeva õhtul, kogunes Olustvere Seltsimajja musta lamba aasta algust tähistama umbes nelikümmend inimest. Tegemist oli järjekordse seltsiõhtuga, millest võttis osa erinevas eas inimesi lähedalt ja kaugemaltki.

Kui ma Seltsimaja uksest sisse astusin, tundus, et olen sattunud suurde talumajja, kus hoolas perenaine on just koristamise lõpetanud. Põrandad olid äsjasest pesemisest veel niisked ja majast õhkas vastu kodust hubasust. Saalis olid lauad võileibu ja kooke täis vaagnate all lookas. Kuna rahvakomme ütleb, et lambaaastal tehakse kõike looduslähedast, siis oli ka saal kaunistatud talupoja stiilis, imetleda sai lambavillast valminud näputöid. Vilkad prouad käisid viimaseid kordi köögi vahet ja härrad seadsid lavale telerit üles.

Kõigile saabujaile kinnitati rinda lambavilla tupsuke, mis pidi algaval lamba-aastal õnne tooma.

Õhtu juhatas sisse Kersti Vill, kes teadustas Olustvere Maanaiste Seltsis toimunud muudatusest. Nimelt on senine seltsi esinaine Tiiu Kotsar otsustanud seltsi eestvedamisest loobuda ja uueks juhiks on valitud Kati Mees.

Edasi tutvustas Tõnu Kukk Internetist kogutud ennustuste põhjal lamba-aastat.

Oma reisimuljeid möödunud sügiseselt "Maalehe" reisilt "Meeleolukasse Austriasse ja maalilisse Šveitsi" jagasid Karin Abel ja Kadri Parts. Juttu ilmestasid videofilm ning suurel hulgal fotosid.

Viimaseks eeskava osaks oli väikese näituse "Kauneid lauanõusid meie kodudest" avamine seltsimaja tagakambris.

Tantsumuusika saatel käis jalakeerutamine hiliste öötundideni.

Olustvere Seltsimaja kuulub Olustvere Maanaiste Seltsile. Selliseid seltsiõhtuid tahetakse teha regulaarselt kord kuus. Suurepäraselt õnnestusid sügisene mardipäeva tähistamine ja jõulumaa detsembri keskel. Kogu tegevuse üheks kindlaks läbivaks jooneks on teha kõike ise, kasutades vaid looduslähedasi materjale ja tuginedes iidsetele eesti rahvatraditsioonidele. Majas on välja kujunenud kudumisring, kus ümberkaudsed naised iga päev usinasti kangastelgede taga tegutsevad. Ringi eestvedaja ja juhendaja on Tiiu Rusi. Kudumisringi üheks osaks on saanud aga vana hea eesti taluköögi taaselustamine, sest kudumise vahepeal on ju vaja keha kinnitada. Otsitakse välja ja proovitakse järgi kõik esivanemate retseptid. Tulemused on suurepärased ja mis väga oluline - kulutused minimaalsed.

Ümberringi elab palju koolilapsi, seltsimaja tahaks neilegi midagi asjalikku pakkuda. Aga mida nimelt, selle väljaselgitamiseks on laste abi vaja.

Seltsimaja saab üürida ka pidude või seminaride korraldamiseks.

Olustvere Seltsimajale hinge sisse puhumises on kõige suurem roll olnud Tiiu Kotsaril.

Jaanus Siim

FOTO: Jaanus Siim

Olustvere Seltsimaja tagakambris said huvilised uudistada väljapanekut kaunitest lauanõudest

Ümberkorraldustest OÜ Suure-Jaani Ravikeskuses

OÜ Suure-Jaani Ravikeskus oli 2002. aasta alguses probleemi ees, kuidas edasi elada? Senine valla hallatav asutus, Suure-Jaani Haigla, lõpetas oma tegevuse 1. märtsil ja asutatud äriühing OÜ Suure-Jaani Ravikeskus pidi uutes tingimustes jätkama.

Oli teada, et Sihtasutus Viljandi Haigla hakkab huvi tundma nii hooldusraviteenuse, kui ka hooldusteenuse osutamise vastu. Teada oli ka maakondliku ühtse kiirabiteenistuse moodustamise soov. Eesti Haigekassa teatas, et 2002. aasta IV kvartalis läheb täiskasvanute hambaravi täies ulatuses tasuliseks.

Edasine elu näitas nende prognooside paikapidavust. SA Viljandi haigla on teatanud, et avab oma peahoones alates 1. aprillist hooldusraviosakonna ja hoolduskohad vanuritele. Täpne voodikohtade arv sõltub EHK Tartu osakonna ja omavalitsustega sõlmitavatest lepingutest. Nii et konkurents nende teenuste osutamise osas kasvab.

Tänase päeva seisuga allub Suure-Jaani kiirabibrigaad SA-le Viljandi Haigla ja tema asukoht on Suure-Jaani linna servas olevas Robert Ilvese ärimajas. Kiirabiteenuse kättesaadavus peaks soodsa asukoha tõttu paranema ja usume, et lähiaastatel seda asukohta ei muudeta.

Täna võime külastada Suure-Jaani linnas Lembitu pst 42 paiknevat hambaravikabinetti, kus peremeesteks on kaks noort, kaasaegsete teadmistega hambaarsti. Need tublid noored on Ehtel Sepp ja Laur Samarüütel, kellele OÜ Suure-Jaani Ravikeskus müüs hambaravikabineti sisustuse. 1,5 aasta jooksul ei suutnud me leida hambaarsti, kes oleks 40-kroonise tunnitasu eest nõustunud Suure-Jaani tööle tulema, mistõttu lõpetasimegi selle teenuse osutamise.

Mida teeb antud olukorras OÜ Suure-Jaani Ravikeskus? Meie sooviks on hooldusravi- ja hooldusteenuse osutamine Põhja-Viljandimaa elanikele. Samal ajal jätkame tihedat koostööd Järvamaa perearstidega, sest me teenindame ka Kabala, Oisu valla ja Türi ning Paide linna elanikke. Tahame, et edaspidi tugevneks veelgi koostöö perearstide, omavalitsuste sotsiaaltöötajate ja OÜ Suure-Jaani Ravikeskuse vahel. Meil on teada teeninduspiirkonnas elavate üle 65 aastate inimeste (hooldusravihaigla potentsiaalsed vajajad) arv järgnevatel aastatel. Selle järgi vajaks ravikeskus 24 voodikohta ja seda saame me ka koheselt pakkuda, juhul kui haigekassaga taotletavas mahus leping sõlmitakse.

OÜ Suure-Jaani Ravikeskuses on günekoloogia kabinet, kus töötavad kogemustega arst Alvi Mikk ja tarmukas meditsiiniõde Heli Miil. Praegu paikneb kabinet veel Tallinna tänav 11A majas, kuid alates 1. aprillist kolime Lõhaverre OÜ Suure-Jaani Ravikeskuse peahoonesse, kuna linnas olev kabinet ei vasta uutele nõuetele. Usume, et suudame Lõhaveres pakkuda patsientidele paremaid tingimusi nii sisustuse kui ka ravi alal.

Viimasel ajal on tihenenud ravikeskuse koostöö kohalike omavalitsustega, eeskätt Suure-Jaani valla, Suure-Jaani linna ja Olustvere valla juhtidega. Eks laeku omavalitsuste tuludesse ka ravikeskuse töötajate üksikisiku tulumaks. 2002. aasta andmetel olid need summad järgmised: Suure-Jaani linn 722 73.- krooni, Suure-Jaani vald 57061.- krooni ja Olustvere vald 11677.- krooni. Loodame, et kohalikud omavalitsused aitavad OÜ-l Suure-Jaani Ravikeskuse areneda, et säiliks lokaalne hooldusraviteenust pakkuv ravikeskus.

Üheskoos, teineteist aidates, suudame püsima jääda.

Matti Zirk
OÜ Suure-Jaani Ravikeskuse juhataja

8 kooli kohtumine matemaatikas

Oleme aastaid Olustvere Põhikoolis korraldanud matemaatikanädalat. Et lastel oleks huvitavam ja põnevam, otsustasime seekord kutsuda osalema ka naaberkoolide õpilased.

Meie kutsele vastas seitse kooli. Siit saigi alguse kaheksa kooli matemaatikavõistlus. Osalesid: Võhma, Suure-Jaani ja Türi Gümnaasium ning Kildu, Imavere, Kabala, Kirivere ja Olustvere Põhikool.

Kogu võistlus toimus Interneti teel. Olustvere Põhikoolile jäi koordinaatori roll: saatsime kõikidesse koolidesse laiali koostajatelt saadud ülesanded ja koostasime ühtsed tulemuste vormistamise tabelid, mille iga kool meile täidetult tagastas. Meie ülesandeks jäi tulemused järjestada.

Võistluspinget ja lõplike tulemuste ootamist jätkus õpilastel mitmeks nädalaks, sest vahepeal kimbutas meid kange külm.

Võistlus koosnes mitmest osast. Välja oli kuulutatud nime ja logo konkurss, ristsõnade koostamise võistlus, aritmeetikakonkurss ja olümpiaad. Olümpiaadist võtsid osa nutikamad 5.-9. klassi õpilased, aga aritmeetikakonkursil osalesid kõik. 15 minuti jooksul tuli lahendada peast 30 arvutusülesannet. Õpilased järjestati pingeritta kõigepealt lahenduse õigsuse ja siis aja järgi.

Võistluse pidulik lõpetamine toimus väga külalislahkes Võhma Gümnaasiumis. Pärast Tiiu Nõmme avasõnavõttu tervitasid meid ilusa kontserdiga Võhma laululapsed. Õpilastele korraldati ekskursioon koolimajas ning kostitati tõeliselt maitsva kringliga. Sel ajal valisid õpetajad koostatud ristsõnadest välja need, mis läksid võistlustulle. Seejärel algas ristsõnade lahendamise võistlus, kus osalesid koolide viieliikmelised võistkonnad, kuhu kuulus igast klassist üks õpilane.

Sel ajal kui ristsõnu parandati, toimus Võhma õpilaste ja huvijuhi eestvedamisel "Kehakeele" võistlus, kus tuli ilma sõnadeta selgitada teistele matemaatilisi mõisteid. Parimad olid Türi, Olustvere ja Imavere võistkonnad. Järgmisena tuli igal koolil koostada matemaatiline jutuke. Sellega said paremini hakkama Türi ja Olustvere lapsed.

Lõpuks toimus kauaoodatud autasustamine.

Olümpiaadi parimateks osutusid:

5. klasside arvestuses
1. Erkki Jaanhold Ol. Pk 38 p
2. Rauno Kulla Ol. Pk 36 p
3. Kadri-Ann Lehis Võhma G 34 p

6. klasside arvestuses
1. Gert Kulla Ol. Pk 48 p
2. Alan Uustal Ol. Pk 43 p
3. Anu Saarva Ol. Pk 41 p

7. klasside arvestuses
1. Kaija Vill Võhma G 39 p
2.- 3. Kaupo Kuresson Suure-Jaani G 33 p
2.- 3. Indrek Kärner Türi G 33 p

8. klasside arvestuses
1. Triin Kaasiku Türi G 32 p
2. Stemo Ojavee Ol. Pk 30 p
3. Virge Pesti Ol. Pk 29 p

9. klasside arvestuses
1. Matis Alusalu Türi G 45 p
2. Taavi Libe Kirivere Pk 42 p
3.- 4. Martin Lints Türi G 33 p
3.- 4. Raiko Kaasiku Türi G 33 p

Aritmeetikakonkursi parimad:

5. klass
1.- 2. Sander Pent Türi G 30 p 6:55
1.- 2. Ingrid Nõlvak Türi G 30 p 6:55
3. Erkki Jaanhold Olustvere Pk 29 p 4:20
4. Katrin Noormägi Imavere Pk 29 p 10:50
5. Pille Pajur Türi G 29 p 10:55
6. Olav Mõttus Imavere Pk 29 p 11:00

6. klass
1. Anu Saarva Ol. Pk 30p 8:28
2. Alan Uustal Ol. Pk 29p 8:24
3. Marju Lindmets Võhma G 29 p 9:15
4. Kondrin Mõkola Türi G 29 p 11:00
5. Jaana Lints Võhma G 28 p 8:02
6. Ott Lints Türi G 27 p 3:55

7. - 9. klass
1. Jana Rämson Võhma G 9.kl 30 p 5:20
2. Triin Kaasiku Türi G 8.kl. 30 p 5:35
3. Virge Pesti Olustvere Pk 8.kl. 30 p 6:01
4. Tiina Härm Võhma G 9.kl. 30 p 6:25
5. Marite Punapart Võhma G 9.kl. 30 p 7:30
6. Taavi Umal Kildu Pk 9.kl. 30 p 9:11

Ristsõnade koostajatest autasustati iga kooli klasside parimaid. Parajalt peamurdmist nõudvaid ja põnevaid ristsõnu oli palju.

Ristsõnade lahendamise võistluse võitjaks tuli Võhma võistkond (155 p), teiseks jäi Türi (146 p) ning kolmas-neljas koht läks jagamisele Kildu ja Olustvere põhikoolide vahel (123 p).

Ära märgiti Türi õpilase kujundatud logo.

Autasusid jätkus paljudele. Tänati ka kõikide koolide tublisid õpetajaid, tänu kellele üritus teoks sai.

Õpilaste ja õpetajate ühine soov oli, et see võistlus kujuneks traditsiooniliseks.

Suur tänu kõigile osavõtjatele ja kaasaelajatele!

Anne Saarva ja Heli Alliksaar
Olustvere Põhikooli matemaatikaõpetajad

Lapsed keelduvad "*kevügisest*"!

25.-26. jaanuaril toimusid Suure-Jaani Gümnaasiumi Säästva Arengu Ringi poolt korraldatud üle-eestilised Miksikese talvised keskkonnapäevad. 10-17-aasta vanuseid osalejaid oli kõikjalt Eestist.

Suure-Jaani Säästva Arengu Ring jätkab juba teist aastat koostööd Miksikese õppekeskkonnaga (www.miksike.ee). Toimunud on kolm pikka viktoriinisarja ("Puhas, ent huvitav keskkond", "CO Vingugaas") ja kaks laagrit.

Keskkonnapäevade läbivaks teemaks olid kliimamuutused ja säästev eluviis. Lisaks käis külas Tartu Ülikooli tudeng Dmitri Teperik, kes rääkis ja näitas pilte bakteritest meis ja meie ümber. Tal olid kaasas näidised erinevatest kasulikest ja ka kahjulikest bakteritest, mida sai prepareerida ja mikroskoobiga vaadelda.

Toimus ka vahva orienteerumismäng koolimajas. Marsruudil tuli lahendada erinevaid ülesandeid. Kooli arvutiklassis tuli küsimustele aja peale Internetist vastuseid leida. Samuti pidid võistlejad kasutama teatmeteoseid, märkima geograafilisi objekte kaardile jne.

Õhtu poolikul rääkis Martin Pentson kliimamuutustest. Loengu lõppedes moodustusid grupid aruteluks: mida saaksid valitsused, ettevõtted ja meie ise teha selleks, et aidata kaasa säästva eluviisi kujunemisele ja kasvuhoonegaaside õhku paiskamise pidurdamisele. Lastel tekkis palju häid ideid, näitena võib välja tuua mõned punktid: saastetasud kõrgemateks, kokkuhoid toodete pakendamisel, tootmine vastavalt tellimusele, rohkem raha teadusele jne… Lapsed seisid väga vastu ka igasugusele sõjategevusele ning kaitsekulutuste ebaproportsionaalsele suurendamisele võrreldes keskkonnakaitsega. Samuti ei suudetud mõista, miks ei ole keskkonnaõpetus koolides kohustuslik. Väga ilusti kõlasid väljaöeldud hüüdlaused: **"Igale lapsele jalgratas!"** ning "erinevatesse ettevõtetesse keskkonnaüritused!"

Siiski ei esitanud lapsed nõudmisi vaid valitsustele ja ettevõtetele. Tegelikult on nad ka ise valmis väga palju ohverdama, näiteks kasutama endisest rohkem ühistransporti, sorteerima prügi (kui vaid selleks loodaks korralikud tingimused), isegi võimalusel kasutama säästvamaid energiaallikaid. Üheks stiimuliks oli hirm ***"kevügise"*** ees - mitte keegi ei soovi, et kliimamuutuste tagajärjel esineks Eestis vaid üks aastaaeg: kevad-sügis (ehk *kevügis*).

Lapsed panid end ka valitsuste ja läbirääkijate rolli. Toimus rollimäng kliimamuutuste teemal ehk kuidas valitsused peavad suurtel kliimakonverentsidel omavahel kokkuleppele jõudma. Eesmärgiks ikka üks - puhtam keskkond võimalikult odavalt ja efektiivselt ning konsensus erinevate osapoolte vahel.

Suure-Jaani Gümnaasiumi vastvalminud multimeediaklassis toimus Interneti vahendusel üritust kokkuvõttev viktoriin.

Õhtu sisustati aga filmivaatamisega suurelt ekraanilt ning diskoga. Paljud osalejad leidsid uusi sõpru, kindlasti lubati kunagi kokku tulla…

Keskkonnapäevad näitasid, et sellistest üritustest on tegelikult suur puudus. Samuti ei maksa iial alahinnata laste ideid ja mõtteid - need on kohati võrratult asjalikumad kui meie valimistuhinas poliitikute ennatlikud lubadused.

Kogu üritus sai teoks vaid Miksikese ja Suure-Jaani Linnavalitsuse toetusele ja kaasabile. Informatsioon ja pildid üritusest on kõigile huvilistele üleval aadressil http://vabrik.ee/keskkond.

Martin Pentson
Suure-Jaani Gümnaasiumi Säästva Arengu Ringi juhendaja

Olustvere TMK soovitab

Naistepäev

Pakume naistepäevaks toite, mida mehed pidupäevaks valmistada võiksid. Need toidud on lihtsad, kerged serveerida ja valmistada ning käepärastest toiduainetest. Et meestele meeldib kõik, mis on maitsev ja kohe söödav, siis antud retseptid on just sellised. Väike õlu annab pikantsust ja käib asja juurde, vutimuna - Eestimaine viagra - lisab särtsu ja seksikust.
Ilusat kevadet!

Heldi Kirik

Karin Loite

Mahlacappuccino
Harilikult oleme harjunud cappuccinoks nimetama vahustatud piimaga kaetud kohvi, seekord on vahumüts hoopis mahla peal - uus ja huvitav kogemus, mis näitab, et tavaline ja teada-tuntud ei ole siiski ainuke variant millegi valmistamiseks.
½ dl tomatimahla
½ dl porgandimahla
½ dl apelsinimahla
½ dl õunamahla
suhkrut
pipart
soola
kaunistamiseks vahukoort
Mahlad kallata mikserisse ja läbi segada. Valada klaasi ja kaunistada vahukoorega.

Heldi Kirik

Kuivikleiva rull
(2 portsjonit)
Kolm viilu näkileiba ("Fin crisp")
10 g riivjuustu
10 g riivporgandit
10 g majoneesi
paprikapulbrit
6 kurgiviilu
Aseta kuivikleivad kandikule ja immuta puljongiga seni, kuni saad neid rulli keerata. Juustust, porgandist, majoneesist ja paprikast tee paks segu. Pane teelusikatäis segu leivale ja keera leib rulli. Paki kilesse ja aseta kuni serveerimiseni külma. Serveerimiseks lõika rull pooleks ja kinnita tikuga kurgiviilule.

Toorsalat sellerist
60 g õuna
25 g sellerijuurt
25 g rosinaid
10 g pähkleid
10 g õli
suhkur, sool
veidi sidrunhappe lahust või sidrunimahla
Õunad ja seller riivi jämeda riiviga (piserda kohe peale sidrunimahla, muidu tumeneb), leota rosinad kuumas vees, pähklid rösti. Sega kõik ained omavahel, peale vala suhkru ja soolaga maitsestatud õli.

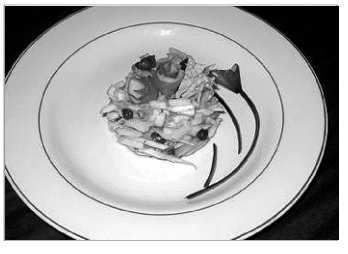

Õlleoad niitnuudlitega
(4 portsjonit)
4 õhukest viilu sinki
2 sibulat
2 klaasi keedetud põlduba
2 kl keedetud niitnuudleid
½ kl õlut
200 g tomatikastet või ketšupit
½ kl riivjuustu
soola, sinepit, pipart
Ribadeks lõigatud sink prae koos sibulaga kergelt, sega hulka kõik loetletud ained välja arvatud riivjuust. Segu pane määritud vormi, puista peale riivjuust ja lase pool tundi keskmises kuumuses küpseda. Serveeri salatiga.

"Varesepesa"
75 g spinati spagette (originaali leiad poest)
50 g sinki või poolsuitsuvorsti
1 sibul
30 g šampinjone või metsaseeni
10 g õli
3 vutimuna
50 g tomatikastet
25 g majoneesi
Keeda spagetid. Vorsti või singi viilud, sibularibad ja seened prae õlis. Vutimunad keeda kõvaks. Aseta spagetid pesa kujuliselt taldrikule, keskele singisegu ja sellele kooritud vutimunad. Serveeri salati ja tomati-majoneesi kastmega.

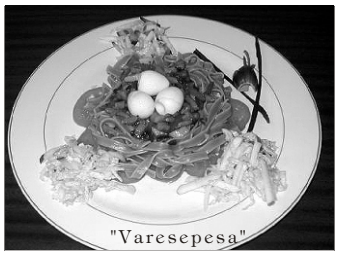

Filotaigna korvike kartulikreemiga
Valmis filotaigen poest (või muretaigen või hoopis valmis korvikesed)
Kreem:
100 g tuhksuhkrut
veidi vett
60 g jahvatatud arahhispähkleid
150 g keedukartuleid
30 g koorevõid
vanillisuhkrut
Keedukartulid tee kohe kuumalt võiga püreeks. Suhkrust ja vähesest veest keeda paks siirup, sega juurde pähklijahu. Seejärel ühenda püree ja pähklimass. Maitsesta. Vahusta kergelt kuni on kreemjas. Täida korvikesed.

Piima-õlle magus
100 g piima
1 muna
2 spl suhkrut
1 dl õlut
50 g saiakuubikuid
Muna vahusta suhkruga, lisa juurde õlu. Piim lase keema, lisa juurde muna-õlle vaht, kuumuta kergelt kuni see pakseneb (ära lase keema tõmbab tükki). Lisa röstitud saiakuubikud. Serveeri külmalt.

FOTOD: Elli Vendla

ETTEVÕTJA

Kosmeetik Evelyn Paas

Suure-Jaani Pärnu tänavale kosmeetiku juurde tõi mind juhus. "Üks protseduur" oli nimelt kuusekaunistamise võislusele välja pandud auhind. Siin, auhinda kätte saamas, ma siis nüüd olen. Valin lõõgastava näomassaazi. Tunnen, kuidas protseduuri kulgedes nägu aina enam "põrandale kipub valguma". Mõnus tunne, mida segab vaid teadmine, et siit peatselt tõusta ja lahkuda tuleb. Kuni veel vähegi kontaktne olen, püüan teada saada, kuidas ühes naisterahvas küpses otsus hakata füüsilisest isikust ettevõtjaks ja kuidas äri on läinud.

Tegelikult sai asi alguse sellest, et sõbranna, juuksur Ea Põdra, ütles umbes kolm aastat tagasi, et tal on ruum olemas, aga jälle ei ole kosmeetikut. Ta tegi Evelynile ettepaneku kosmeetikuks õppima minna. Viimane arvas algul küll, et on õppimiseks vana, pealegi üks kool juba selja taga. Lapsepõlvekodus oli köögiviljakasvatusega ja aiandusega tegeldud ning nii õppiski praegune kosmeetik esimese erialana iluaiandust ning asus pärast lõpetamist Olustvere pargi aednikuna leiba teenima. Juba tookord oli ka kosmeetiku eriala meeldinud, aga ei jätkunud julgust meditsiinikooli minna. Järgnesid abiellumine ja lapsed ning paus aednikutöös. Hiljem polnudki õieti kuskile tagasi minna, ajad olid raskemaks läinud ja iluaiandusele pöörati vähem tähelepanu. Evelyn oli lastega kodus ja töötuna arvel. Muidugi pelgas ta algul seda, et teeb küll investeeringud, aga kas ikka kliente jätkub. Ta uuris ka eelmise kosmeetiku käest, kuidas väikeses kohas ära majandada. Järgnes kuue kuuline õpe, mille eest tasus tööbüroo. Evelyn ütleb, et ega ta poleks kallimate kursust eest tasuda jõudnud ja pikemalt õppimiseks poleks ka kodu ja laste kõrvalt aega jäänud. Nii temast ettevõtja sai. Juhuste kokkulangemine.

Praegu on ta oma tööga rahul, pole tarvis kaugele sõita ja tööaega saab ka oma pere vajaduste järgi ise reguleerida. Lastel on silm peal. Ta ütleb, et tema arvates on palju suurem ettevõtmine hommikul kell seitse bussi peale minna ja õhtul kell kaheksa tagasi tulla, riskina kummitamas võimalus tööst ilma jääda. Ega ettevõtja elugi roosiline ole: tuleb maksta maksud ja tasuda õigel ajal arved ning oma töö eest tahaks ka tasu saada. Evelyn lisab aga, et tuleb teha seda, mida sulle meeldib teha.

Põhiliselt on kosmeetiku klientideks naised ja neiud, aga käib ka "meesinimesi". Kõige sagedamini tullakse just sõbranna soovitusel, aga vahel ka koos emaga. Kosmeetik ütleb, et probleemseid näonahku on mitmesuguseid. Palju on ülikuiva näonahka. Poodides müügil olevad kreemid on mõeldud "keskmisele" näonahale ja ei sobi seetõttu paljudele. Ka ei saa poes kreeme proovida. Salongikreemid on küll kallimad, kuid neid on eelnevalt võimalik testida ja nii endale sobiv leida. Evelyn valis endale töötamiseks välja profisarja Académie. Keskmiselt maksab kreemipurk 350 krooni ja sellest jätkub umbes pooleks aastaks.

Põhiliselt levib info ja reklaam kosmeetikuteenuse kohta n.ö suust suhu. Üks rahulolev klient toob kaasa järgmised. Paljudel vanematel inimestel on ebameeldivaid kogemusi, kus nende nahk on kosmeetiku juures lõhutud. Evelyn ütleb, et auruaparaadid on nüüd teistsugused ja nahka ei lasta ära jahtuda. Kosmeetiku juurest kõlbab oma näoga tänavale minna, ei pea pead padja alla pistma.

Kliente käib lähedalt ja ka kaugemalt, isegi Tallinnast ja Raplast. Kaugemalt tullakse seetõttu, et siin on protseduurid odavamad kui pealinnas ja selle lähiümbruses. Maal saabki pakkuda põhiliselt klassikalist mehhaanilist nahahooldust. Viimasel ajal levima hakanud hapniku- ja kollageenihooldus on siinsetele klientidele liiga kallid. Probleemse naha puhul kasutatakse lisaks vaid erihooldusampulle.

Suure-Jaani kosmeetiku juures tehakse nahahooldust, näomassaazi, depilatsiooni, silmade värvimist ja maniküüri. Viimane on kosmeetikule n.ö kõrvalt juurde õpitud amet. Kunstküüni ei panda ja küüntele ilumaalinguid ei tehta.

Tunnen, kuidas aina enam "laiali valgun". Minu tund on aga täiesti märkamatult möödunud ja aeg reaalsusse tagasi tulla ning end minema sättida.

Rääkisime üsna paljudest asjadest, kuid äramärkimist väärib see, et ühegi konkreetse kliendi kohta ei kuulnud ma vähimatki. Kogemuse järgi võib paljudes juuksurisalongides tuntud ja vähem tuntud inimeste elust teada saada pea kõik, kosmeetiku juurest jäi selline info seekord küll saamata.

Leili Kuusk

Miks ma käin naisteklubis

Tiiu Siim
(Naisteklubi idee autor ja esimene perenaine)**:**

Alustasime koos Edaga 1995. aasta 10. novembril kultuurimaja väikeses saalis. Esimene külaline oli Avon lady Kaie Tasane, kes tutvustas Avoni parfümeeriatooteid ning kõneles nahahooldusest. Algne idee oli õpetada ja harida naisi igas valdkonnas, mitte teha tüüpilist "padjaklubi" või "jututuba"; anda teavet põnevast maailmast ja selles toimuvast. Teha midagi ise, mitte oodata, et keegi ära teeb. Asi jäi soiku viletsate ja ebaesteetiliste tingimuste tõttu. Vana, külm, remontimata maja ei tõmmanud tulijaid. Õnneks ulatas abistava käe Vaike Pommer, kes kutsus meid Jahimajja.

Senisele tegevusele paneksin hindeks koolipoisi tugeva "3". Tundub, et võiks olla rohkem reklaami, tuleks kaasata rohkem uusi liikmeid.

Käin klubis selleks, et midagi iseendale saada ja olla kordki kuus teistest probleemidest eemal.

Algaval hooajal võiks teha naisteklubist seltsi. On keeruline, aga kindlasti edaspidi paremini majandatav. Mõtlen projektide näol. Aastas korra võiks toimuda heategevusüritus Suure-Jaani linna arenguks. Ühisüritused peredega, väljasõidud loodusesse jne.

Uuele eestseisusele soovin töökat aastat ja huvitavaid ettevõtmisi!

Tiina Olesk
(Perenaine teisel ja kolmandal hooajal):

Naisseltsiga olen seotud selle loomisest 1998. aastal. Perenaiseks olemine andis juurde kogemuse, et alati on igale probleemile võimalik leida positiivne lahendus.

Inimesed, kellega oleme kohtunud, on olnud erinevate eluvaldkondade esindajad. Meelde on jäänud kohtumine Elle-Eha Arega - südamlik ja siiras. Toredad on olnud ka kõik isetegemised: siidi- ja klaasimaal, kaartide tegemine. Tuli välja, kuidas tuli, aga põnev kogemus kindlasti.

Meie põhimõte: teada saada, õppida alati midagi uut, mitte niisama tühja lobiseda.

Rõõmu teeb, et selle varsti viie aasta jooksul oleme iga kuu esimesel kolmapäeva õhtul leidnud tee jahimajja. Loodan, et arutluses oleva seltsiks registreerimisega ei kaota me oma olemasolevaid liikmeid.

Miks ma selles liikumises osalen? Tore on kokku saada inimestega, kellega sa igapäev ei suhtle, kuid elad samas väikelinnas. Selline kokkusaamine erinevate elualade inimestega annab võimaluse mõista, kui palju toredaid inimesi on meie ümber.

Meie seltsi hooaeg kestab septembrist septembrini. Sügisel kokku saades teeme tegevuskava eelseisvaks hooajaks. Perenaise valimised toimuvad aga jaanuaris, see annab uuel perenaisel võimaluse meeldivalt oma uude rolli sisse elada.

Tahaksin, et selts säiliks ja areneks.

Tulge ja osalege "Maride" tegemistes.

Hele Kees
(kroonikapidaja 2001. a):

Naisteklubis olen osalenud 3 aastat. Käin klubis, et kord kuus kodust välja tulla, et midagi uut ja huvitavat teada saada, et lihtsalt koos mõnusalt aega veeta.

Minu esimese naisteklubi õhtu külaline oli näitleja Kersti Kreismann Eesti Draamateatrist, ühtlasi on ta ka mu kooliõde. Külaline oli väga meeldiv ning kohtumine oli osalejaterohke. Mulle kui aiandusinimesele on enam meelde jäänud kollektsionäär Mati Rangi külaskäik.

Teeb rõõmu, et Suure-Jaani iga aastaga ilusamaks muutub. Korrastatakse majaümbrusi ja värvitakse maju, aina rohkem tähelepanu pööratakse ka linnahaljastusele. Kahjuks mitte kõik ei pea teiste hoolest ja tegemistest lugu. Isegi Lembitu juurde rajatud peenardest on lilled üles kistud ja jalgratastega läbi sõidetud, mitmed kased on ära murtud. Kurb!

Uuelt hooajalt ootan meeldivaid kohtumisi huvitavate inimestega ja loodan, et naised aitavad jätkuvalt oma kodulinna kaunimaks muuta.

Suurejaanilasedki võiksid oma aia lilleistikute ja sibulate ülejäägid linna haljastamisel ära kasutada.

Tiia Lipp:

Hakkasin naisteklubis käima juba siis, kui ta päris ametlikult naisteklubi veel polnudki. Olen klubis käinud kõik need aastad. Ise pole ma eriti suur organisaator, seetõttu olen nõus peaaegu kõigega, mis pakutakse. Soovin meeldivat seltskonda, meelelahutust, tutvuda uute, huvitavate inimestega. Olen kodune inimene ning see on hea vaheldus. Lisaks on jahimaja, kus me nüüd koos käime, kena koht.

Senist tegevust hindan päris heaks! Enam on meelde jäänud väljasõidud. Märgin ära Tiina panuse meie klubi heaks: ta on hea organiseerija - nii perenaisena kui võõrustajana. Meeldivad üritused on olnud need, kus on võimalik midagi õppida: toidutegemine, siidimaal jms. Palju sõltub külalisest-esinejast. Kõik ei saagi kõigile võrdselt meeldida. Uus hooaeg võiks sisaldada veelgi väljasõite.

Tiiu Savelli:

Sattusin naisteklubisse üsna ammu - päris täpselt ei mäletagi. Seda tean aga kindlalt, et mu sinna kutsujaks oli sõbranna.

Naisteklubis käimine on tore kokkusaamine tegusate ja aktiivsete inimestega. Saab välja oma igapäevasest rutiinist, mis paratamatult tekib nii tööl kui ka kodus. Klubist tulles tunnen alati, et olen mõnusalt aega veetnud.

Klubi senise tööga olen ma väga rahul, kuigi mitmestki toredast ürituset olen ise kõrvale jäänud töö ja koduste olude tõttu. Toredad on olnud väljasõidud Siimude juurde, mööda Viljandi maad, lille kasvataja Mati juurde, mitmete toodete esitlused, kohtumised huvitavate inimestega .

Mulle meeldib klubiline õhkkond ja tore seltskond. Ma tean mitmeid inimesi, kes pelgavad juurde tulla, öeldes "teil seal juba oma seltskond".

Minu meelest on klubi tegevus aastatega muutunud ühtsemaks, mõnusamaks. Algul olid naised pelglikumad. Õige mitmed on ka lahkunud.

Uuel hooajal loodan, et saan rohkematel üritustel osaleda. Kevadel võiks jälle mõne väikese väljasõidu teha.

Reeda Sadam:

Naisteklubi üritustel olen proovinud osaleda vahelduva eduga klubi loomise esimesest ürituset. Klubis olen käinud veetmas vaba aega, mis on tihti seotud uue ja huvitavaga. Ka suhtlemine teistega on tähtsal kohal. Meeldejäävad on olnud ühised talgud ja kohtumised erinevate inimestega.

Uue hooaja suhtes teeb mulle rõõmu Eda tegutsemistahe ja huvitavad ideed.

Laine Teemus:

Naisteklubiga liitumise mõtted olid juba varem, aga kui kutsuti ka, siis võtsingi kätte ja läksin. Nüüdseks olen klubis käinud umbes kaks aastat. Hea on kord kuus kodust välja minna, meeldivas seltskonnas külalisesinejat kuulata, mingil kindlal teemal kaasa mõelda, arutleda, targemaks saada, vaimu harida. Mulle on enam meeldinud Mati Rangi lillede kollektsiooni tutvustus, samuti Ene Lukka teema: naise roll meie ühiskonnas. Töötan muuseumis ja paljud kaugemalt tulnud külalised märgivad ära meie väikelinna heakorda ning ilu. Kurb on vaadata lagunevaid maju, korratuid majaümbrusi, kus peremees on hoolimatu või koguni puudub.

Uuelt hooajalt ootan jätkuvalt huvitavaid kohtumisi huvitavate külalisesinejatega. Vähemalt korra aastas võiks teha väljasõidu. Samuti saame kaasa aidata linna heakorratöödel

Järg leheküljel 6

FOTOD: Jaanus Siim

ETTE VÕTJA

Tantsujuht Tiiu

Kümme aastat on Suure-Jaanis tantsinud rahvatantsurühm "Loits". Juhendajaks Tiiu Siim. Igal nädalal kaks korda kaks tundi. Argipäevad, ühised pidupäevad ja reisid. Õpetaja ja eestvedaja.

Kuidas rahvatantsujuhiks saadakse?

Tiiu arvab, et rahvatantsu juurde tuli ta juba enne sündi. Siia ilma oli tal nii kiire, et üle seitsme kuu vastu ei pidanud. Hiljem oli teda pudeliski raske paigal hoida. Lapsepõlvemaal Vastseliinas tantsis Tiiu sõnade kohaselt peaaegu kogu elanikkond. Tänasest tantsujuhist endast on viie aastasena tehtud foto, mis kinnitab tema ülesastumist vene tantsu solistina. Kui 1964. aastal kultuurimaja juurde tantsurühm loodi, siis Tiiu oma väikese kasvu tõttu sinna ei mahtunud. Eliitrühmas pidid kõik tantsijad ühepikkused olema. Tüdruk ei jätnud aga jonni ja läks tollasesse külanõukogusse "kaebama", et teda rühma ei võeta. Järgnesid esinemised ja Võrumaa esindamine nii Eestis kui Valmieras, Apes, Trakais. Rühm jõudis Helju Müürsepa juhendamisel oma vanuseklassis vabariigis teiseks.

Seejärel tulid õpingud Räpina Sovhoostehnikumis. Tehnikumis oli segarühm, mida juhendas Malle Terepson ja tantsutee jätkus. Parimaks saavutuseks peab Tiiu "Tuljaku" võistutantsimisel vabariigis saavutatud teist kohta oma vanusegrupis. Ta lisab, et nii noore paari kohta oli see tubli saavutus.

"Saatuslik" pööre toimus neljanda kursuse alguses. Tantsuõpetaja haigestus radikuliiti ja oli hulga aega peaaegu liikumisvõimetu. Ta tegi tublile tantsuneiule ettepaneku hakata rühma juhendama. Tagantjärele ütleb Tiiu, et noorena ollakse hulljulge: polnud ta ju enne ühtegi tantsukirjeldustki lugenud, koolitusest rääkimata. Aga 1977. aasta tantsupeol oli tema esimene rühm tantsupeol ja mitte pealtvaatajate hulgas - ikka tantsumurul. Tiiu oli noorim tantsujuht.

Vahepeal, 1977. aasta 1. aprillil, oli Tiiust saanud Suure-Jaani elanik. Et siin toona tantsurühma ei olnud, siis katkes tantsujuhi enda tantsijatee aastateks. Jätkus aga tegutsemine juhendajana: laste tantsuringid ja liikumisrühmad koolis. Ka selles tuli paus, kui Tiiul endal lapsed sündisid. Tiiu ütleb, et nendest aegadest kahjuks täpset kroonikat säilinud ei ole. Kaheksakümnendate aastate keskel loodi segarühm Suure-Jaani Metsamajandi juurde. Majandite lagunemisega läks aga see rühm laiali.

1992. aasta sügisest algas "Loitsu" aeg. Seda mäletab Tiiu juba täpselt: oli 6. oktoober kell 19.00.

Kui on proov, siis on proov. Valikut ei ole. Kui sinust sõltuvad teised inimesed, siis tuleb võimalus leida. Füüsilist koormust trenn eriti ei anna, ütleb Tiiu, aga tantsujuhil on oma rõõmud. Tegelikult tahaks ta ise väga tantsida, aga siis ei näe ju, kas kõigil ikka õige kehahoid ja põiasirutus. Ja kas kõigil ikka on naeratus ja vajalik lust.

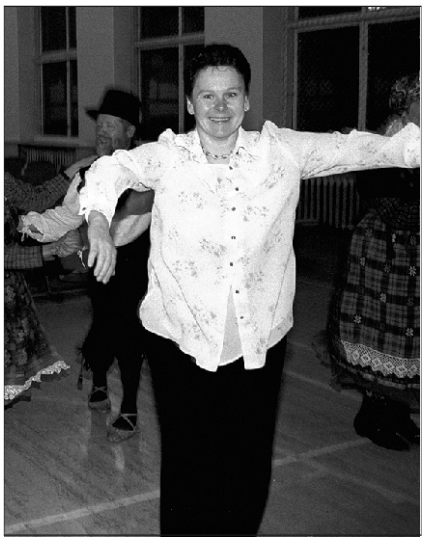

Räpina Sovhoostehnikumi aiandusagronoomi diplomile on lisandunud Viljandi Kultuurikooli oma. Kultuuritööst on saanud Tiiu põhitöö. Suurimaks tunnustuseks viimasel ajal peab ta ise seda, et kui ta oma poega proovi kutsus, ütles viimane, et ei tule, sest äkki hakkab meeldima.

Leili Kuusk

8.03.2003. Anno Domini

Ta tuleb jälle. Naiste päev. Mõtlen end tagasi ühte mitte ammusesse sellisesse päeva.

Järjekordne külm hommik, nagu neid märtsis sageli ette tuleb. Aga nüüd on see juba hoopis teine külmus, kui Vabariigi aastapäeva ajal. Päikesel on aina rohkem jõudu ja õhus on tunda kevadet.

Toimetused viivad mind ühe Eestimaa linna varahommikusse lillepoodi. Ukse vahelt sisse vaadates saan meeldiva üllatuse osaliseks. Pood on rahvast täis, viimne kui üks "seisukoht" poes on juba võetud. Siin paistab olevat vanemaid koolipoisse, firmajuhte, igas eas härrasmehi ja naisi muidugi ka. Müüjad toimetavad vilkalt lillesülemite vahel. Täna müüakse lilli tõesti sülemitena tsellofaani on kümnete kaupa pakitud kaunid kahvatulillad, leekivoranzid, tibukollased, lõheroosad, karmiinpunased, ... tulbid. Lilli on igale maitsele, on kauneid roose ja nelke, kevadisi tulpe ja nartsisse, eksootilisi orhideesid ja mimoose, on kaunilt seatud maitsekaid kimpe. Kõige rohkem teevad aga rõõmu inimesed, kes on tulnud, et osta lilli ja neid kellelegi kinkida. Sest kellel meist on midagi meeldiva üllatuse või lillede vastu. Kui ka pärast sotsialismi lõppemist mõni mees kõva häälega kuulutas, et nüüd on naistepäeva tähistamine õnneks läbi, on praeguseks kena naiste meelespidamise ja märkamise traditsioon taastunud. Vahepeal maad võtnud pentsik komme töökaaslastele emadepäeval lilli kinkida (mida "uue aja" tulles siin-seal juhtus) on lõppenud ja mehed jälle kindlust saanud, et on kena vähemalt ühel päeval aastas oma naiskolleege ja tuttavaid lilledega meeles pidada. Eesti inimene kord juba on selline, et vajab teisele inimesele rõõmu tegemiseks mingit "ametlikku" põhjust ja "luba". Naistepäevale, sellele "endisele" on ette heidetud, et jõuti äärmustesse ja õnnitleti isegi lasteaiaeas "väikenaisi". Aga on siis päev selles süüdi või oleme me ise vahel nii mõneski tegemises pisut "kruvi üle keeranud"?

Et naistepäev Suure-Jaani inimestele midagi tähendas, seda võis välja lugeda kasvõi sellest, et juba lõuna paiku oli raske torti osta, kuigi poed olid neid tavalisest rohkem ja uhkemaid (kallimaid) tellinud. Lillepoed omakorda võisid päeva kokku võttes rõõmu tunda mitu korda suuremast käibest. Muidu nii rikkalikult varustatud äride letid olid pealelõunaks pisut "auklikuks" ostetud. Valiti nii eestimaiseid tulpe, piiri tagant toodud õisi kui ka oma linnas kasvatatud nartsisse. Mõni ilus potitaimgi leidis endale uue kodu. Kui lillepoodide müüki vaadata, siis jätkus lilleilu päris paljudesse kodudesse ja tööruumidesse.

Võiksime muidugi vahel ka lihtsalt niisama lilli kinkida, sest öeldud on: kingid õie, et teha rõõmu, aga rõõmus peituvad kõik ütlemata jäänud sõnad.

Naistepäev, see on võimalus, mitte kohustus. See on naiste päev.

Üks Naine Helekollane

Algusleheküljel 5

Urve Siimsoo:

Naisteklubisse sattusin seetõttu, et tahtsin kohtuda pr. Ene Raudlaga, kui ta rääkis perepsühholoogiast. See oli 1999. aasta sügisel. Edasi jäingi käima, sest leidsin, et selline kooskäimine annab meeldiva võimaluse igapäeva rutiinsest keskkonnast välja tulemiseks, saab kohtuda huvitavate inimestega, külastada huvitavaid paiku, õppida juurde vajalikke oskusi. Enam on meelde jäänud külaskäigud turismitalusse ja teiste ilusate talude külastused, igasugused toitlustamisega seotud üritused, klaasimaalimine, kohtumine Elle-Eha Arega ja euroskeptikutega. Kõik üritused on toredad olnud. Kooskäimisele aitab kaasa ka meeldiv paik. (Tänu Vaike Pommerile, kelle maja uksed on meile alati avatud olnud). Rõõmu teeb see, et me nii kaua koos oleme käinud ja mulle isiklikult on saanud juba harjumuseks iga kuu esimesel kolmapäeval sammud Jahimajja seada. Eriliselt tahan kiita Tiina Oleskit, kes on vist nende aastate jooksul kõige rohkem meie ürituste korraldamisel vaeva näinud ja teinud seda kuidagi väga loomulikult ja märkamatult.

Uuelt hooajalt ootan huvitavaid kohtumisi.

Miks ma ei käi naisteklubis

Mittekäijad:

Naisteklubis ma ei käi, sest see mõiste seostub põhiliselt heategevusega ja sooviga end "hea inimesena" näidata. Koht "koorekihile" või "valitud seltskonnale" - ühesõnaga "rikastele ja ilusatele".

Klubisse ei lähe ma seetõttu, et minu amet tuleb minuga sinna kaasa. Tahaksin end tunda võrdsena teiste naiste hulgas. Nii väikeses kohas ei ole see vist võimalik. Kõik teavad kõigist kõike ja olulisel kohal on eelarvamused.

Ei käi. Mulle ei meeldi sealne seltskond. Ei tunneks end seal mugavalt.

Aeg ei sobi.

Mind see ei huvita. Niigi on elu piisavalt raske ja ei tule kõige vajalikuga toime.

Minul ei jätku selleks aega, lapsed on väikesed ja mees tahab, et tema koju jõudes oleks toit laual ja toad koristatud. Talle ei meeldi kui ma üksi välja lähen.

Ei osale, sest mind ei ole keegi kunagi sinna kutsunud.

Jäägu igaühele tema arvamus. Kirjutab ju perenaine Edagi, et erinevad arvamused panevad asjade üle sügavamalt järele mõtlema. Tundub, et need naised, kes iga kuu esimesel kolmapäeval jahimajja lähevad, on rahul, saades vähemalt iseenda jaoks midagi olulist. Ja see on kõige tähtsam.

Paastumaarjapäev

25. märts - Issanda kuulutamispäev ehk paastumaarjapäev, neitsi Maarja rõõmukuulutamise püha.

Ingel rahustas neitsi Maarjat ning teatas, et üheksa kuu pärast sünnib tal poeg Jeesus. Kuna Maarja kuulutamise päevaks nimetatud 25. märts lan-geb enamasti paastuaega, kutsutakse seda püha ka paastumaarjapäevaks.

Paastumaarjapäeval algas aktiivne valmistumine kevadsuvisteks põllutöödeks. Kui paastumaarjapäeval on veel lund katustel, siis jüripäeval on põldudel. Kui 25ndaks märtsiks pole veel pääsukesed saabunud, võib oodata külma kevadet. Aike paastumaarjapäeval tõotas sooja suve ja head viljasaaki.

Maarjapäevast mindi maal (linnas lihavõttest) üle suveajale. See tingis kogu elurütmi ja päevakava muutmise. Inimeste toitumisel lisandus nõue linnupetet võtta. Ilma söömata ei tohtinud hommikul kodunt väljuda, muidu võivat mõnest linnust "petetud saada". Maarjapäevast pärtlipäevani (24. august) oli kolm söögikorda - "võeti keskhommikut, lõunat ja pärastlõunat". Õhtul töölt koju tulles oli keelatud tuld üles võtta. Muidugi selleks, et õhtul varem magama heita ja hommikul koos kukelauluga jalule karata. Sügisel ja talvel, pärtlipäevast maarjapäevani, pidi päeval leppima vaid lõunasöögiga; lõuna- ja õhtuoote võtmine polnud ette nähtud.

Selleks päevaks lõpetasid jahimehed kevadise karusloomade küttimise ning algas kevadine kalapüük. Mõnel pool lõpetati maarjapäeval sügisese soolakala varusid.

Keelatud oli igasugune töö. Kui lapsel tuli nööp eest ära, võis ema vaid kergelt selle tagasi kinnitada, õhtul pidi küljest ära harutama ja korralikult külge õmmelda võis alles järgmisel hommikul. Obi sürjakomidel ei punu nud tüdrukud isegi patse. Sel päeval munetud kanamuna tuli ära visata. Usuti, et paastumaarjapäeval töötajal kuivetub kindlasti käsi. Sel päeval ei sobinud uusi riideid kanda. Maarjapäeva töökeelud lähtusid rukki, kapsa ja sigade suvise kasvuõnne tagamisest.

Kanadele ja sigadele, poistele ja tüdrukutele anti "võti kätte". See tähendab, et kanad ja sead lasti välja, et nad ennast ise toidaksid. Tüdrukud võisid aita magama minna ja poistel oli luba käes esimest korda ehal käia. Hommikul tuli vara tõusta - et mitte karuund saada. Üldiseks pruugiks oli maarjapuna joomine, et olla kaua ilus, priske ja punapõskne. Perenaised küpsetasid suuri laiu karaskeid ja kooke, et kapsal kasvaksid laiad lehed - mida suuremad koogid, seda laiemad lehed. Maarjalaupäeva õhtul keedeti seajalga. Kui sel päeval metsast laaste tuppa tuua, leiab suvel palju linnupesi. Vanasti läksid naised paastmaarjapäeval päiksetõusul päikest tervitama. Peas valged rätid, kaasas pannkoogid, punased joogid ja värvilised lindid. Valge rätik - maaema riituseks; koogid, et kapsal laiad lehed kasvaksid; punased joogid, et oleks tervist ja palg püsiks kaua roosa; värvilised lindid puude külge sidumiseks, et midagi head endale või lähedastele soovida. Nii "loitsiti" endale ja perele tervist, lauldi, mängiti - peeti maaema püha.

Kasutatud kirjandus:
Maalehe Raamat "Tähtpäevi läbi aastasadade"
/Kirjandus: Zhilina, Sorvatsheva 1971, Konakov 1993, Kudrjashova 1993, Plesovski 1986, Sahharov 1989/.
Lisaks Ene Lukka pärimuskultuuri loengud.

Eda Saaremets

INFO

Käesoleva aasta 1. veebruarist muutus Suure-Jaani kiirabi asukoht. Nüüdne aadress on Suure-Jaani, Männiku tee 4 (endise leivakombinaadi hoone). Kolimise peamiseks põhjuseks olid uued alluvussuhted. Nimelt kuulub Suure-Jaani kiirabibrigaad 2003. aastast Sihtasutuse Viljandi Haigla koosseisu. Töökorraldus ja teeninduspiirkond on endised. Väljakutseid võetakse vastu häirekeskuses telefon 112. Samal numbril saab ka arstilt ööpäevaringselt nõu küsida. Jätkuvalt osutatakse kiirabis abi ka kohapeal.

Uutes ruumides töötab ka perearst Marje Kaskpeit - Suure-Jaani, Tallinna tänav 11. Sissepääs asub maja Vambola tänava poolses küljes. Tööajad ja telefon (54 103) on endised.

Ambulatoorne visiit perearstide juurde on tasuta, koduvisiit 50.- krooni, väljaarvatud vastsündinu juurde. Tervisetõend asutusse maksab 50.- krooni, autojuhi tervisetõend 100.- krooni, relvaloataotleja tervisetõend 300.- krooni.

Enne vastuvõtule minekut tuleks end tingimata registreerida, sõltumata sellest, mis probleemiga arsti poole tahetakse pöörduda (ka retsepti uuendamine, tõendjne). Vastaseljuhul ei maksaks pahandada, kui tuleb kabineti ukse taga tunde oodata.

Marika Teder
Suure-Jaani vallaarst

AJALOORADADELT

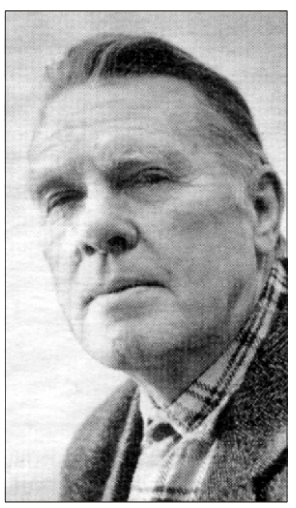

Jaan Lepajõed mälestades

3. märtsil saanuks 75-aastaseks Suure-Jaani valla Lepakose külast pärit põllumajandusdoktor professor Jaan Lepajõe (3. märts 1928 - 9. aprill 1999). Sain temaga tuttavaks, kui ta tuli Rääka kooli lõpetamise järel Lahmuse 6-klassilise algkooli lõpuklassi. Paistis silma tagasihoidliku käitumise ja usina õppimisega. Sõprust temaga süvendas ühine kirjandushuvi. Koolivaheaegadel ja hiljemgi pidasime kirjavahetust. Toon mõned näited.

6. juulil 1942 enne sisseastumiskatsete sooritamist Viljandi 2. Gümnaasiumi (praegune Maagümnaasium) kirjutas ta "Loen raamatuid ja kordan ka mõnikord vene ja saksa keelt. Isa käis Tartus agronoomide kursusel ja oli ostnud sealt hulk raamatuid. Praegu on mul lugemismaterjali kaunis palju. Koostasin ka läbiloetud raamatuist nimestiku. Sain üle 300 raamatu."

23. aprillil 1944, kui rinde lähenemise tõttu lõpetati õppetöö juba veebruaris, Kirjutab Jaan Lepajõe: "Pühad möödusid kiirelt. Onu ja onunaine käisid meid Tartust külastamas. Saime pühade kingiks raamatuid. Mina sain "Tõde ja õigus I", [vend] Villem "Im Zauber Suomis" (Soome võlus) ja [vend] Heino A. Kivi "Seitse venda". "Kirjast ilmneb ka loodusarmastus "Täna nägin ja kuulsin tikutajat. Laulurästad, vindid ja lepalinnud on ammu siin, samuti kuldnokad, kiivitajad, kured, haned, koovitajad, lõokesed ja muud."

Õppides Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonnas, arutleb ta 18. aprillil 1948 saadetud kirjas õpetaja elukutsest järgmiselt: "Üldiselt olen ma oma teaduskonnaga võrdlemisi rahul. Olen mõelnud, et keeleteaduskonnas peaks palju järjekindlamalt tööd tegema ja peale lõpetamist ootab keskkooli õpetaja elukutse. See mulle ei meeldi/.../" Ometi sai Jaan Lepajõest hiljem võimekas kõrgkooli - Eest Põllumajanduse Akadeemia õppejõud.

Endel Vingissar

Järgneb

PÄÄSTETEENISTUSE INFO

Kulu põletamine - päästeteenistuse murelaps

Käesolevaga pöördub Viljandimaa Päästeteenistus inimeste poole, et rääkida päästeteenistuse igakevadistest muredest seoses ilmade soojenemisega kaasnevate kulupõlengutega.

Kuna süütust kulu põletamisest on praktikas alguse saanud paljud raskete tagajärgedega õnnetused, on nende ärahoidmiseks kirja pandud teatud ohutusnõuded - tuleohutusnõuded. Nende nõuetega on püütud ära reguleerida kulu- ja prahipõletamise ning lõkketegemise kord. Kuna kulu põletamine on ohtlik tegevus, kus põleng võib inimese kontrolli alt kergesti väljuda, põhjustades kahju temale endale kui ka teistele, on kulu põletamine hooneid ümbritseval territooriumil keelatud. Prahti võib põletada tuulevaikse ilmaga selleks kohandatud mittepõleval alusel või kuivanud taimestikust puhastatud mineraalpinnasel. Lõkkekoht on vaja prahipõletamise ajal pideva järelvalve all hoida. Prahipõletamise koht peaks paiknema ehitistest ja põlevmaterjali lahtisest hoiukohast vähemalt 15 meetri kaugusel, võimalusel veel kaugemal. Metsast aga vähemalt 30 meetri kaugusel. Pärast jäätmete ja prahi põletamist on vajalik põlemisjäägid hoolikalt veega üle valada või katta liiva või mullaga.

Lisaks eelöeldule tuleb jälgida ka kohaliku omavalitsuse volikogu kehtestatud heakorraeeskirja.

Käesoleva artikli kirjutamise aluseks on "Tuletööde tuleohutusnõuded" ja "Tuleohutuse üldnõuded".

Heino Johanson
Suure-Jaani tugikomando pealik

No küll sai lauldud

15. veebruaril olid Lahmuse mõisas koos Põhja-Viljandimaa kolm segakoori: Suure-Jaani "Ilmatar", Olustvere "Lehola" ja Võhma "Leelo". Suure-Jaani koor organiseeris laululaagri, et koos suvist repertuaari õppida. Vanasõnagi ütleb, et seltsis ikka segasem. Algul jaguneti sektsioonidesse:- mehed koos dirigentide Riina Mankini ja Kai Kikkasega ning naised "Lehola" dirigentide Aita Tampere ja Maret Mölderiga. Kui arvati, et asi selge, tehti kohvipaus ja lauldi asi kokku. Läks kokku küll, sest kõik ju enne laulnud rahvas ja ega siis dirigendid ka ole mõned memmed. Kõik üle maakonna ja kaugemalgi kuulsad nimed.

Et aga asi väga üksluiseks ei läheks, tehti natuke sportlikke mänge. Kes see päris võitjaks tuli, ei mäletagi enam, aga igatahes võitis sõprus. Peale lõunasööki harjutasid koorid oma repertuaari, sest oli kavas õhtul ka väike esinemine või kontsert ära pidada. Külalisi oli ka oodata. Valimised olid tulemas ja kui kandidaadid kuulevad, et kusagil on natukene rohkem rahvast koos, siis tekib kohe äravõitmatu esinemissoov. Ega meil selle vastu midagi olnudki. Kui nemad olid nõus meid nurisemata ära kuulama, siis ei olnud meil ka nende ärakuulamise vastu midagi. Kohtumine kulges soojas ja südamlikus õhkkonnas. Seda südamlikkust aitas suurendada ka suur kohvilaud. Selle eest täname AS Vilmat, Suure-Jaani Vorstitööstust, Oskar Lihatooteid ja Liiwi Heliisi. AITÄHHH! Ja kui juba kord tänamiseks läks, siis oma õla panid sellele heale üritusele alla ka Eesti Höövelliist, Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli õppetalu ning Lahmuse Eriinternaatkool, kes lubas kasutada oma suurepärast lossi.

See päev oli segakoori "Ilmatar" poolt organiseeritud ka väikese tagamõttega. Registreeritud sai MTÜ "Suure-Jaani Ilmatari selts". Nii, et nagu väike asutamispidu oli ka. Kõige selle organiseerimise ja sebimisega sai hakkama koori vanem ja uue MTÜ juhatuse esimees Toomas Henk. Palju tänu.

Siia lõppu kulub veel ära Suure-Jaani laulu- ja pasunakoori asutaja Joosep Kapi ütlus: "Seal, kus kuuled lauldavat, sinna istu maha, sest need kes laulavad, ei ole mitte halvad inimesed".

Uno Jürisson

SPORDIUUDISED

Viis aastat võrkpalli sariturniiri

20. veebruaril lõppes Sürgavere Spordihoones sariturniir võrkpallis, mis sel aastal oli juubelihõnguline, sest juba viiendat aastat võitlesid meeskonnad viis kuud võidu nimel. Sel korral osales turniiril 10 võistkonda: Acropolise, Vastemõisa, Sürgavere, Jonseredi, Enge, Hertlangi, Onu-Uno, Ruusi, Viljandi veteranide võistkond ja Vändra. Sariturniir algas oktoobris 2002 ning selle viies, turniiri lõpetav võistlus peeti veebruaris. Võidu jättis seekord koju Sürgavere meeskond, teise koha saavutas Vändra võistkond ning kolmandale kohale mängisid end Onu-Uno võrkpallurid. Suur tänu kõigile turniiri korraldajatele ning muidugi ka osalejatele. Juubeliturniir pakkus mängimisvõimalust 80 võrkpallurile, heatasemelisi mänge jääme ootama ka järgmistel turniiridel.

Valdade meistrivõistlused võrkpallis

05. märtsil 2003 algavad Sürgavere Spordihoones ja Kildu võimlas Viljandi maakonna valdade meistrivõistlused meeste ja naiste võrkpallis. Meie piirkonnast on osalemas 2 meeskonda Suure-Jaani vallast ning Olustvere valla meeskond ja naiskond. Täpsem informatsioon ja mängude ajakava on Sürgavere Spordihoone koduleheküljel. Turniiri finaalmängud leiavad aset 22. märtsil kell 10.00 Sürgaveres. Loodame, et võit jäetakse seekord koju!

ELO talimängud

Meie piirkonna noored on väga aktiivsed osalejad noorsooühenduse ELO üritustel. ELO kalenderplaan on tihe ning igavuse üle pole põhjust kurta talviselgi ajal. Seekordsed talimängud peeti 14.-16. veebruaril Ida-Virumaal Kohtla-Nõmmel. Reisi võtsid ette Suure-Jaani junior-team ning Sürgavere ja Olustvere klubide liikmed. Mängude programm oli sisukas - erinevate talialade ja sic! suvialade harrastamisele lisaks läbiti orienteerumisvõistluse keerukas rada, katsuti jõudu viievõistluses, läbiti teatevõistlused lumes, ehitati püramiide ja lisaks kõigele võeti ette retk maa alla tutvumaks kaevuritöö keerukusega. Füüsiline vorm oli kõigil osalejail tõeliselt hea, sest krõbedast pakasest hoolimata jätkus jaksu õhtusteks meelelahutusprogrammidekski: kohtumiseks laskesuusataja Eveli Petersoniga ning etteasteteks teemal "Sõprus spordis".

Suur tänu külma trotsinud kuraatoritele Tiina Jaeskile ja Hillar Pestile, kes osalejatele suurepärased talvepäevad kinkisid.

ELO korvpalliturniir Jõgeval

28. veebruarist 02. märtsini toimus Jõgeval juba kolmas Noorsooühenduse ELO korvpalliturniir. Sel aastal oli osalejaid rekordiliselt - 280. Erinevates vanuseklassides asusid võistlustulle 35 korvpallivõistkonda. Meie piirkonna korvpalliau hoidsid kõrgel Olustvere ja Suure-Jaani klubi noorema vanuseklassi võistkonnad. Olustvere klubi võitis hõbe- ja Suure-Jaani klubi pronksmedalid.

Usun, et Suure-Jaani klubi saavutatud kolmas koht on esimene tõestus uue tugeva klubi sünnist ELO maastikul.

Tänan perekond Kundlat, kes aitas lahendada mängijate transpordimure. Omavalitsuse ja lapsevanemate koostöö võimaldab maitsta noorsootöös parimaid vilju .

Spordiuudiseid vahendas
Mati Adamson

Iseseisvuspäev Tääksi Põhikoolis

Hommikul kooli minnes märkasin, et paljudel õpetajatel ja lastel olid seljas rahvariided ning koridoris oli tehtud laste joonistustest rahvuslik vaip.Teise ja kolmanda tunni jooksul õpetasid õpetaja Hiie ja viienda klassi õpilased 1.-6. klassi lapsi vanaaegseid laule ja mänge tantsima, laulma ja mängima. Peale tantsu ja tralli mindi sööma.

Kell 12 algas aktus, mille avas Tääksi Põhikooli direktor Jaan Hansen. Meie uus ajalooõpetaja Hiie Leppik rääkis seejärel sellisest inimesest nagu Eesti Vabariik. Kunagi olnud ta elanud head elu, kuni sinnani, et naabrid tahtsid teda endale sulaseks. Seal tegi ta tööd 50 aastat. Pererahval läksid suhted sassi ning sulane kasutas seda ära ja lahkus lauluga. Nüüd on ta oma kodus peremees.

Lõpetuseks mängis Kail Sarv meile torupilli. Ta oli tulnud Viljandi Kultuurikolledzist, et meile rääkida ning torupilli näidata ja mängida. Ta laulis ka rahvalaule. Lõpuks võtsime kõik käest kinni ja lahkusime torupilli saatel fuajeest.

Liis Jaska

Lõbusaid noppeid laste töödest:

Õpetaja Hiie Leppiku räägitud muinasjutt läks küll eesti ajalooga kokku.

Direktor avas aktuse ja mulle oli see üllatus, et ta rääkis nii vähe.

Tääksi kooli tuli esinema eesti indiaanlane, kes mängis torupilli, mis oli tehtud vasika nahast ja õunapuust. Kui ta pilliga mängima hakkas, liikus suur paraad mööda koolimaja.

RISTSÕNA

Kihelkonna kamm 3

Ka seekord on ristsõna koostamisel kasutatud kihelkonnast üles kirjutatud mõistatusi.

Õigesti vastanute vahel loosime välja ühe pääsme Suure-Jaani Kultuurimaja üritusele.

Lahendusi ootame hiljemalt 24. märtsiks Suure-Jaani linnavalitsusse. Postiaadress: Leole ristsõna, Suure-Jaani Linnavalitsus, Lembitu pst 42, 71502, Suure-Jaani. Vastuse võite ka isiklikult kohale tuua või linnavalitsuse esimesel korrusel asuvasse postkasti lasta. Ärge unustage märkimast oma nime ja kontaktandmeid, et saaksime teiega loosiõnne naeratamise korral ühendust võtta.

Edukat lahendamist!

Paremale:

1. Üks kena, ilus neitsike sai juba enne mehele, kui oli aasta vana, ja suri enne sündimist? Pista, pista, kasta, kasta, ära aga riista ära riku?

Alla:

2. Ei keedeta, ei küpseta, ei laua pääle kanneta, sööb iga inimene?
3. Kiriku luugid lähevad kinni, savipott läheb lõhki, kuldköis venib taeva?
4. Suil lookab, talvel kükitab?
5. Neli neitsit nutavad ühe kapa sisse?
6. Must mees läheb lauta, ajab punased põrssad laudast välja?
7. Üks saks, sada last?
8. Mees künnab ööd ja päevad, vagu taga ei jää?
9. Mida enam torgid, seda enam sallid?
10. Valge pulk, punane mulk?
11. Hea söök herrale, kaunis söök kuningale, tervis talupoegadele, siiski ei söö siga?
12. Kui rõõvis, siis rumal, kui alasti, siis ilus?
13. Vananaene nurkas, rüpemune täis?
14. Mis on magusam kui mesi?
15. Valge väli, must vili?
16. Nahkne ait, kaskne tuba?
17. Look üle mere?
18. Valge hobune, seest setukid täis?
19. Hillub, hällub, ei kuku kunagi maha?
20. Nui ees, väät taga, hiirekamber keskel?
21. Lihatünn ilma põhjata?
22. Suur katel ilma kaaneta?

VASTUSE saate ruutudest numbritega 2, 17, 11, 10, 7, 12, 14, 17, 17, 16, 10, 22, 13, 7, 4, 8, 7, 19, 18, 9, 17, 14, 5, 11, 22, 10, 3, 4, 15, 6, 3, 17, 8, 7, 5, 17, 21, 14, 5, 1, 17, 2, 7, 18, 20.

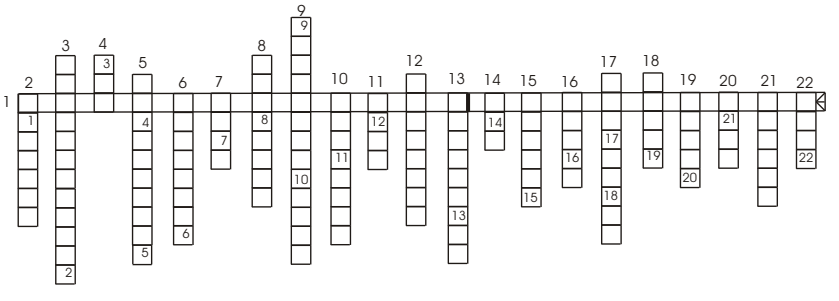

SPORDIUUDISED

Väikelinnad Sindis

15. veebruaril toimusid vabariigi väikelinnade talvemängud. Suure-Jaani linna võttis osa kabevõistlustest. Jõuti finaali, kus saavutati 6. koht. 1. laual saavutas hea tulemuse (6 punkti 9-st) Hugo Hommik, alistades ka mitmekordse Eesti meistri Arvo Risti. Tulemuseks kolmas koht oma laual.

Osalesid veel Ants Valdmann, Hillar Kuhi ja Eha Sepp.

Lehola Lembitu mängud

Selle aasta Lehola Lembitu mängud algasid 8. veebruaril jääraja võistlusega Suure-Jaani järvel. Võistkondlikult võitis ülekaalukalt Suure-Jaani linna võistkond (19 punkti). Järgnesid Olustvere vald (13 punkti), Vastemõisa vald (11 punkti) ja Suure-Jaani vald (7 punkti).

Individuaalarvestuses tulid meistriteks:

Naistest	Aili Adamson
Mehed (autod kuni 2 l mootoritega)	Uno Vares
Meded (autod üle 2 l mootoritega)	Arvi Lohu
Mehed (nelja ratta veoga autod)	Heiki Hiiemäe
Omavalitsusjuhtidest	Rein Valdmaa.

Matkasari 2003

Selle aasta matkasari sai alguse 19. jaanuaril, kui 11 matkajat alustas teekonda Vanaõuelt Kurgjale. Läbi tuisu ja tuule jõudsid kõik lõpppunkti, ka 10-aastane Lisan Tuuling Olustverest.

Järgmine matk toimub 23. märtsil algusega kell 11.00 marsruudil Vanaõue - Hüpassaare. Matkasari jätkub ka suvel:

3. matk - kanuumatk maikuus
4. matk - jalgrattamatk Vanaõue - Soomaa - Vanaõue juulikuus
5. matk - Vanaõue - Kodumetsa augustikuus
6. matk - Vanaõue spordiväljakutel koos matkasarja lõpetamisega ja toimub 6. septembril kell 11.00

Nende matkajate vahel, kes on osalenud vähemalt viiel korral, loositakse välja auhinnad.

Matkasari lõpeb puhkeõhtuga.

Hugo Hommik

Kodu ja koduvald korda

Kevad on peatselt ukse ees. Taas on aeg mõelda kevadiste põllutööde kõrval ka heakorratöödele.

Koduvalla heakord saab alguse meie kodudest, meist endist. Rõõm on tõdeda, et viimastel aastatel toimub kõikjal heakorraalane tegevus. Vähe on kodusid, kus heakorra nimel midagi ei ole tehtud. Olulist rolli selles on kandnud külade liikumine.

Alates 1997. aastast on Olustvere vald osalenud "Kodu kauniks" konkursil ja saavutanud selles märkimisväärseid tulemusi. Aga alati jääb võimalus kõike paremini teha, edasi minna.

Täname Olustvere valla elanikke seni tehtu eest ja paneme südamele andma endist parim, et korrastada ka oma maaga piirnevad alad! Maavalduse korrashoid ei lõpe teie põllupiiriga. Jäävad üle niitmata- ja võsastunud kraavid ning teeääred. Oluline on umbrohutõrje. Pangem siis oma õlg alla ja katsugem olla heaperemehelikud maa suhtes.

Heakorratööd nõuavad peamiselt head tahet ja kättevõtmist ning tihti piisab ainult kahest käest. Vallavalitsus on probleemide tekkimisel nõus teid abistama.

Oleme kindlad, et nähtud vaev tasub teile meeldiva kodu ümbruse ja kõigile meile heakorrastatud koduvalla kaudu.

Soovime teile jätkuvat jõudu ja tahet edaspidiseks.

Olustvere Vallavalitsus

Ostame **kasvavat metsa** ja **metsaga kinnistuid**.
Pakkuda võib ka kaitsealuseid ja/või hüpoteegiga kinnistuid.
Telefon 052 67 907

Üks teise järel tõttavad me elust päevad,
kui vesi jões või väljal tuul nad tundmatusse läevad.
Üks päev on läinud teine jõudmata veel siia -
kas tärgad iial nende pärast muret näevad!

Umar Hajjam

Õnne juubeliks!

Töökaaslased
Suure-Jaani Linnavalitsusest

REISIKIRI

Vabandame nende lugejate ees, kes on mitu kuud asjatult reisikirja "Kuidas ma Austraalias käisin" lubatud järge oodanud.

Kiirest aastalõpust on märkamatult saamas kevad, aga kahjuks ei ole reisikirja autor Marika Moorats leidnud võimalust kirjatööd jätkata.

Toimetus

Olustvere Vallavalitsuse kohtumised elanikega:

17. märts 2003 kell 17.00
Olustvere raamatukogus

19. märts 2003 kell 17.00
Tääksi raamatukogus

Teema: 2003. aasta eelarve

Õnnitleme lapse sünni puhul!

Kaile Kovalil ja Kaido Songil
sündis 22. detsembril 2002
tütar **RANELI** Sonk

Juta ja Raivo Roosil
sündis 22. detsembril 2002
tütar **KATI**

Heli Leemetil ja Aivar Piirakul
sündis 23. jaanuaril
poeg **RAIN** Piirak

Monika Milleril ja Alar Johansonil
sündis 29. jaanuaril
tütar **JANE** Johanson

Raili Rehemaal ja Aivar Vestil
sündis 13. veebruaril
poeg **KAIDO** Rehemaa

Anu Poolil ja Ervin Ländsil
sündis 15. veebruaril
poeg **AIVIS** Länds

Mälestame

JOHANNES VALDMANN
12.04.1948 - 02.01.2003

HANS KASE
10.02.1912 - 09.02.2003

HELDUR REINARU
27.11.1937 - 18.02.2003

ÕNNITLEME SÜNNIPÄEVALAPSI!

SUURE-JAANI LINN

SALME SAVI	05.03.1918	85
LAURA UUSSAAR	30.03.1918	85
ENDEL PEDANIK	07.03.1928	75
HELGI KOITLA	13.03.1928	75
LINDA LEPPIK	28.03.1928	75
HILJA OTS	18.03.1943	60
ILMAR POMMER	19.03.1948	55
JAAN VAHTRA	21.03.1948	55

SUURE-JAANI VALD

LEIDA NÕMMIK	24.03.1909	94
ALVIINE FELDMANN	18.03.1910	93
LIISA KANGRO	14.03.1911	92
LINDA VENTSEL	17.03.1912	91
AUGUST SAAR	09.03.1912	91
MARTIN LOHU	15.03.1916	87
LEIDA OJA	11.03.1917	86
JUTA HINTS	31.03.1921	82
LINDA KAIS	28.03.1921	82
JOHANNA FELDMANN	18.03.1922	81
JUTA AULE	24.03.1923	80
LINDA SAARETS	12.03.1923	80
MARTA AKENPÄRG	27.03.1928	75
LINDA PÕLDES	18.03.1928	75
LEIDA KÄRNER	18.03.1928	75
ELLEN LIIVA	26.03.1933	70
KUNO MÄGI	27.03.1933	70
ENNO OJAMAA	11.03.1933	70
VIRGO ORAS	16.03.1938	65
JÜRI MÄNNIK	02.03.1938	65
JÜRI KÕRGE	27.03.1943	60
HILI SEPP	23.03.1948	55
PEEDU VOORMANSIK	08.03.1953	50
SERGEI VAAREND	06.03.1953	50

OLUSTVERE VALD

Hiljaks jäänud õnnesoov

REIN MÄNNIK	08.02.1953	50

Vabandame juubilari ees

AUGUST UNDER	06.03.1909	94
ADELE LOOGUS	02.03.1916	87
MARTA LAAN	12.03.1916	87
VOLDEMAR LUHT	19.03.1919	84
HELMI GROMOVA	22.03.1919	84
LEIDA SIMONLATSER	01.03.1921	82
HELMI TÕNISSON	15.03.1922	81
JUTA JUURAK	28.03.1928	75
INGRID KÖSTNER	28.03.1933	70
HELVE KÄÄR	06.03.1938	65
MAIE LABI	15.03.1938	65
JAAN KIVISILD	13.03.1943	60
ALEKSANDER LOMP	27.03.1943	60
ÜLO GRÜNBAUM	15.03.1948	55
VILMA NIILOV	18.03.1948	55
ALEKSANDER OLBRI	28.03.1948	55
ALDO KASE	28.03.1953	50

FOTOGRAAF Jaanus Siim
teeb Suure-Jaanis, Köleri tn 3
ateljeefotosid
dokumendipildist perepildini.
Eelnev kokkulepe
telefonidel (043) 72 001 või 051 78 704

e-post: leole@vald.s-jaani.ee
http://www.suure-jaani.ee/leole
Reklaamkuulutuse hind:
ettevõtjal 150.- krooni,
eraisikul 15.- krooni.
Reklaami ootame kuni
1. kuupäevani.
Toimetusel on õigus artiklite
teksti redigeerida-lühendada.

Toimetaja
Leili Kuusk 052 21 859
Lembitu pst 42, Suure-Jaani
tel (043) 71 145 (tööl)
leili@suure-jaani.ee
Toimetaja-abi fotograaf
Jaanus Siim
tel (043) 72 001, 051 78 704
jaanus@suure-jaani.ee

Kontaktisikud:
Suure-Jaani Linnavalitsus
Aili Adamson tel (043) 71 145
faks (043) 71 271
suure-jaani@suure-jaani.ee
Suure-Jaani Vallavalitsus
Märt Perve tel (043) 55 431
faks (043) 55 439
mart@vald.s-jaani.ee

Olustvere Vallavalitsus
Silvi Raudmets tel (043) 74 266
faks (043) 74 389
olustverevv@alex.vil.ee
Suure-Jaani Gümnaasium
Reeda Sadam tel (043) 72 003,
052 02 343
faks (043) 72 050
reeda@sjg.edu.ee

Küljendus
Külliky Lohu
055 18 297
kiky@s-jaani.ee

Trükk
OÜ Vali Press
Pajusi mnt 22, Põltsamaa
tel (077) 52 491
vali@estpak.ee

LEOLE **Kolme omavalitsuse infoleht ilmub 1 kord kuus**